

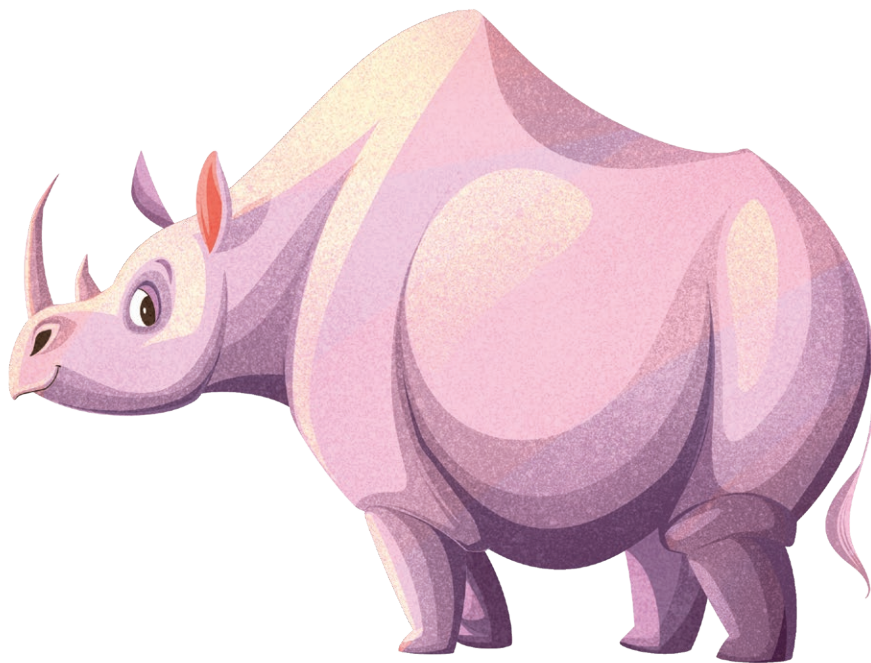
LEHETNE
ORRSZARVÚNK
ÁLLATOS MESÉK

LÁNG ANNA

illusztrációival

MÓRA

LEHETNE ORRSZARVÚNK

ÁLLATOS MESÉK

LÁNG ANNA

illusztrációival

Móra Könyvkiadó

Móra Ferenc

SÜNDISZNÓCSKA LOVAGOL

Mackó bácsi alig törölte meg a száját a délebed után, kifeküdt a napra szundítani egy kicsit. Már éppen lecsukódott a szeme, mikor hallja, hogy két cinegemadár beszélget a feje fölött a bükkfaágon.

Azt kérdi az egyik cinege:

– Csin-csin-csin-csincsere, mi az újság erre?

Azt mondja rá a másik:

– Nincs erre, nincs erre, nincs erre. Ami van is, kicsit ér, kicsit ér, kicsit ér: medvén lovagol a sündisznócska.

Mackó úgy felugrott erre az újságra, mintha egy kaptár méhecske csípte volna meg.

– Hej, mordézm adta, mit locsogsz, cinege húgom? Mindjárt hátrakötöm a sarkadat!

Cinege húgom nem ijedt meg:

– Szörnyű szél, míg el nem áll, Mackó bácsi, hanem én nem ijedek ám meg tőle. Sündisznócskától hallottam, hogy ő medvén szokott lovagolni. Vele vessen számot, Mackó bácsi.

– No, majd beszélek én a fejével, csak várjatok vissza. Idehozom azt a rossz portékát, elöttetek vallja be, hogy nem mondott igazat.

Nagy dörmögve ballagott el az erdőszélre, ott lakott a sündisznócska, föld alatt a kastélyában. Most éppen kint ült a küszöbön, a tüskéit fésülgette egy nagy fenyőtobozzal. Ahogy meglátta a medvét, már messziről hujjanganatott elébe:

– Isten hozta, bátyámuram, jaj, de örülök, hogy látom! Hogy-mint szolgál drága egészsége?

– No, csak hagyd el azt az édeskés beszédet – dörmögött a medve –, egy kis számadásom volna veled.

– Ráérünk még, Mackó bácsi, arra is. Tessék előbb falatozni valamit. Van egy kis békabecsináltam, maradék egérpecsenyém.

– Hiába pergeted úgy a nyelved, te szeleverdi! Azt mondd meg inkább: mióta szoktál te medvén lovagolni?

Jaj, milyen jót nevetett erre a sündisznócska! Hármat is hemperedett kacagtában.

– Ejhaj, de tréfás kedve van urambátyámnak! Hát már hogy lovagolnék én medvén, amikor azt se tudom, hogy mi az a lovaglás!

Megint erőt vett rajta a nevetés, hogy csak úgy reszketett bele a tüskéje, de a mackó mérge csak nem engedett.

– Nagy kópé vagy te, öccse! Te mesélted a cinegének, hogy énrajtam szoktál lovagolni!

Sündisznócska elvisította magát:

– É-é-én? Azt se tudom, micsoda isten teremtése az a cinege! Isszák azt, vagy eszik?

– Ne bomolj, lánchordta, mert mindjárt megrázom a füled!

– Jaj, Mackó bácsi!

– Gyere velem a cinegéhez, a szemébe mondjad neki, hogy nem mondott igazat, mert te nem mondtad, hogy medvén szoktál lovagolni.

– Megyek már, Mackó bácsi, megyek, ahová parancsolja, csak a fülemnek hagyjon békét!

Elöl baktatott a medve, mellette gurult a sündisznócska. Nem mert szólni szegényke egy mukkot se, csak a szeme villogott, merre lehet elinalni. Kapta magát, egyszer csak elmaradt, begurult a bozótba.

De a medve, hogy nem hallotta a csörtetést maga mögött, mindjárt visszafordult.

– Hol bujkálsz már megint, te kis gombolyag?

– Jaj, jaj, Mackó bácsi – könnyögött a sündisznócska –, nem győzöm én már a menést! Vegyen föl egy kicsit a hátára!

A medve gondolkozóba esett. Ha a sündisznócska nem bír továbbmenni, akkor ő szégyenben marad a cinege előtt. Hát inkább a hátára vette.

Hát ahogy tovább mennek, mendegélnek, egyszer csak megint eljajdítja magát sündisznócska a medve hátán:

– Jaj, jaj, Mackó bácsi, ez így nem jó lesz, mert én innen legurulok, kitörik a nyakam! Pedig kár lesz érte, mert csak ez az egy van. Engedje meg, hogy ide erősíthessem magam.

– Szaporán, hékás, mert várnak a cinegék!

Az erdőben a fák tele voltak növe iszalaggal. Az iszalag olyan futónövény, mint a borostyán. Erős, szívós a szára, mint a zsineg. Erről szakajtott le sündisznócska egy hosszú ágat, azt a medve szájába tette, mint ló szájába a zabolát. A két végit meg a kezébe vette, mint a kantárt.

– Mehetünk már, Mackó bácsi!

Kisvártatva megint megszólal sündisznócska:

– De sajnálom én magát, lelkem, Mackó bácsi, hogy úgy csípi a legyek. Mit szólna hozzá, ha elhajtogatnám őket egy mogyorófa vesszővel?

– Jól tennéd, öcsikém!

Sündisznócskának se kellett több biztatás, letört egy mogyorófa suhogót, és olyanokat húzott vele az urabátyja füle tövére, hogy csak úgy sajjogott.

– Hagyd abba, öcsém, itthon vagyunk már! No, híres cinegék, merre vagytok? Most válik meg, ki mondott igazat!

Jöttek a cinegék, nem is ketten, hanem tizenketten, hogy hírért hallották, mi készül Mackóéknál. De olyan csúfolódást még nem hallott az erdő, mint most.

– Nini, jön a sündisznócska medveháton!

– Hogy adod a lovad, sündisznócska?

– Medvelónak párja nincs!

– Gyí hő, gyí hő, medve koma, sündisznócska hátaslova!

A rászédett mackó lehajította sündisznócskát a hátáról, s nagy maga szégyenletében úgy bebújt a barlangjába, hogy tavaszig hír se jött felőle. Sündisznócskának pedig soha életében nem esett még olyan jól a békabecsínált meg az égrépcsénye, mint akkor.

TARTALOMJEGYZÉK

Lackfi János: <i>Emberkert</i>	5
Janikovszky Éva: <i>Tavaszkeresősdí</i>	6
J. Kovács Judit: <i>Vakáció pókékánál</i>	8
Egressy Zoltán: <i>Cseperke, a hős hőscincér</i>	11
Weöres Sándor: <i>Dongó</i>	14
Székely Szabolcs: <i>Ahány szúnyog, annyi ember</i>	15
Szabó Lőrinc: <i>Csigabiga</i>	19
Nyulász Péter: <i>Mi volt előbb: a tyúk vagy a tojás?</i>	20
Nemes Nagy Ágnes: <i>Fekete hattyú</i>	23
Majoros Nóra: <i>A lantfarkú madár</i>	24
Kertész Erzsébet: <i>Jómadár</i>	28
Várfalvy Emőke: <i>A nagy felfedezés</i>	33
Keresztesi József: <i>A Lápi Trotty természetrajza</i>	36
Zalka Csenge Virág: <i>A sárkány és a ponty</i>	37
Mészöly Ágnes: <i>Az Ember-öböl</i>	40
Rump Tímea: <i>Móni, a báránysellő</i>	44
Kiss Ottó: <i>Beni és az igazgyöngy</i>	46
Szepes Mária: <i>Süni sógor</i>	49
Molnár Krisztina Rita: <i>Gömbfészek</i>	52

Balázs Ágnes: <i>Minden napra egy menyét</i>	53
Végh György: <i>A macska készítésének titka</i>	56
Miklya Luzsányi Mónika: <i>Gabó cica</i>	57
Tornyai Péter: <i>Vizsla és Nyuszi töprengős meséje</i>	61
Vörös István: <i>Kutyavendégség</i>	64
Kányádi Sándor: <i>Rókarege</i>	66
Kiss Judit Ágnes: <i>Levél a lovadtól</i>	68
Romhányi József: <i>A bűnbánó elefánt</i>	71
Kormos István: <i>Egy fazék méz</i>	72
Móra Ferenc: <i>Sündisznócska lovagol</i>	74
Knausz Anna: <i>Majom</i>	77
Marék Veronika: <i>Kókuszdió-lakoma</i>	78
Nógrádi Gábor: <i>Hogy neveled a házisárkányodat?</i>	79
Szabó Magda: <i>Sziget-kék</i>	82
Lázár Ervin: <i>Szörnyeteg Lajos jaj de álmos</i>	85
Kemény Gabi: <i>Bűvös állatok enciklopédiája</i>	90